

jokanje in zdihovanje toliko, da ni bilo slišali petja duhovnikov, ki so spremljali sobrata k večnemu počitku.

Ves sprevid je bil lepo urejen. Šolska mladina, požarna bramba, mestna godba, duhovniki, c. kr. uradniki, mestni očetje, meščani in okoličani v nepregledni vrsti so se pomikali proti pokopališču. Le prehitro je črna zemlja pokrila truplo blagega gosp. župnika, katerega bi naša obširna fara (šteje do 6000 duš) še tako zelo potrebovala. Večna luč mu naj sveti!
D.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Lovrenc v Slov. Goricah 13 gld., Sv. Peter v Medv. selu 6 gld. 80 kr., Remšnik 6 gld. 81 kr., Sv. Ilj pod Turjakom 7 gld., Prihova 17 gld. 66 kr., Širje 5 gld., Vransko 41 gld. 50 kr., Dobrna 12 gld., volilo Marije Detiček v Poličanah 17 gld. 45 kr., Sv. Benedikt v Slov. gor. 10 gld., Teharje 45 gld., g. Srobotnik 1 gld.

Gospodarske stvari.

O koristi gasilnih društev.

(Konec.)

Dragi slovenski korenjaki in rojaki po Štajarskem, Kranjskem in Koroškem, ustanovite si gasilna društva! Res je, da ima občina neki strošek, kateri je pa tudi netrajen, in ako se pomisli, da gasilno društvo reši eno poslopje, enega posestnika, je to že veliko. Ako občinska naklada narase za par let za nekoliko %, pa se mora v poštev vzeti, koliko radodarnih src se mora odpirati v slučaju, kadar enemu kmetu vse pogori, kar se drugači ne bi zgodilo, ako bi bilo orodje in zvežbanost pri roki. Bere se večkrat, da bi se cela vas rešila. Domači vaščani so itak v prvem položaju zbegani; ako pa imajo gasilno društvo, pa moštvo zna hitro ukreniti, kaj je treba in pomoč je pri roki. Ako bi gasilca, kmeta doletela nesreča, on je zbežan in ne ve, kaj bi delal, ali njegovi sodi so pa mirni in ga branijo. »Vsi za enega, eden za vse«. Med tem časom pa prihitijo pomoči od drugod in ga branijo. Gasilec prišedši na gorišče je miren, kakor bi ne imel pred saboj nikake nesreče in nevarnosti. V slučaju opravila se pa ohrabri in zbere sile, kakor bi se imel nad divjo zverjo maščevati. — Snujte gasilne društva! — Slovensko časopisje se večkrat neče vkvarjati z gasilnim položajem in to zato ne, ker so mnogi mnenja, da se gasilna društva med Slovenci in s slovenskim poveljem zato snujejo, da bi se nemštvo s tem branilo. To pa ni res. Vsako gasilno društvo je in mora biti prostovoljno. Ako pa slovenski kmet čuti, da je prostovoljen in prostovoljno pristopi v društvo, torej si izbere tudi povelje tako, kakoršnega že zna čuti s krvjo in kostmi. On lažje sliši »pozor« kakor »Ahtung«, ker ne ve, kaj je to. On lažje sliši »ogled na levo«, »ogled na desno«, »levo sukaj« — — — itd. Nadalje »brizgljo razpravite«, »brizgljo pripravite« — — —, ali končno »brizgljo pospravite«, »orodje vkup«. Povelje pa med Slovenci mora biti slovensko, zato, da je z drugim na gorišču delavnim osebjem v razumljivosti in zastopnosti. Naše Mursko polje ima že dosti gasilnih društev s slovenskim poveljem in še jih bode več. Sicer imajo ljutomerski gasilci nemško povelje, ali niti mi, niti oni se ne gledamo na pogorišču slabo. Vsi se počutimo na pogorišču, da smo poklicani v eden in tisti namen. Naša gasilna društva po Murskem polju s slov. poveljem pa imajo tudi krajevno zavezo in ako Bog dá, da bode imelo Ptujsko polje svoja gasilna društva s slov. poveljem, Savinjska dolina svoja gasilna društva s slov. poveljem itd., potem pa se ustanovi »slovensko-štajarska gasilna za-

veza«. Kaj ne, to bo lepo, pa ne bode nič političnega namena in pomena. Saj smo Slovenci in znamo slovenski govoriti. Rojaki na noge! — Ne vem sicer, je-li bo moje pisanje glas upijočega, pa ker je nam cenjeni list »Slov. Gospodar« skoro vse spravil, kar imamo, torej bo z dobro voljo tudi v tej zadevi kazal lepo pot. Spodbujala me je gasilca čut ljubezni, kajti gasilec mora le svojemu bližnjemu dobro hoteti. Pomoz Bog!

Primurski.

Sejmovi. Dne 20. marcija pri Sveti Barbari pri Konjicah, na Cvenu, pri Sv. Ilju v Slov. gor., v Studencih pri Mariboru, pri Sv. Barbari v Haložah in na Zibiki. Dne 22. marcija pri Sv. Ožbaltu na Pernovem, Sv. Jederti, v Rogatcu in Siegersbergu. Dne 24. marcija v Vitanju. Dne 26. marca na Dobovi in na Teharjih.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Iztirjavanje dače.) Lansko leto je pokončala pridelke gorice, polja in travnikov toča in povodenj. Škoda se je uradno pregledovala, pa deloma jako pozno, že prepozno, ker se le meseca septembra. Odpis dače se je s tem zavlekel; namesto da bi dobili prizadeti posestniki že lansko leto olajšave po odpisu, dobili so eksekucijo in nove stroške. Na eni strani je dala država in dežela poškodovanim podporo, ker je manjkalo celo potrebnega živeža, na drugi strani pa se je pošiljal eksekutor zaradi zaostale štibre na dom, namesto da bi bili štibro takoj odpisali. Okrajni odbor je to postopanje naznanil deželnemu poslancu dr. Jurteli v Gradec. Ko se je ta zaradi te zadeve obrnil do c. kr. finančnega dež. ravnateljstva, je izvedel, da so uradniki, ki so v jeseni škodo pregledovali, svoja poročila pozno v Gradec poslali, deloma še le decembra l. l. in prosinca t. l. Ker se tako postopanje ne dá opravičiti, šel je g. dr. Jurtela h g. ravnatelju samemu ter se je pritožil, da so se škode prepozno pregledovale, da se pregledovanje ni med vse uradnike razdelilo, ampak le nekaterim izvoljenim izročilo, da ti dela niso mogli pravočasno zgotoviti in predložiti; da so se poročila prepozno v Gradec poslala, da se je v tem zavlekel po nepotrebnem nujno potreben odpis dače, da se ljudem delajo stroški po eksekuciji, ko vendar niti potrebnega živeža nimajo. Kot izgled je poslanec imenoval sledeče posestnike: Andreja Majar in Antona Bombek iz Možgajnc, Mihaela Kecek in Mihaela Trunk iz Formina. Ti so bili toliko dače plačali, da bi ne bilo po odpisu dače nič več na dolgu ali le celo malo, pa so jih vendar za tretji kvartal opominjali. Tako se je postopalo tudi z drugimi. G. dvorni svetovalec ni bil vesel poslančevega poročila in pritožbe; posebno mu ni ugajalo, da so imeli le nekateri gospodje komisije, da so operate tako pozno predložili, da ti še niso rešeni. Zaukazalo se je, da se imajo poročila za vse občine takoj rešiti, kar se je tudi meseca svečana že zgodilo. Na prošnjo poslančevega, da bi se v političnem okraju ptujskem iztirjavanje štibre do žetve ustanovilo, se ni dala gotova obljuba, ampak se je reklo, da se bode občina beda gotovo v poštev jemala. Upati pa je, da se bode vsaj eksekucija ustavila. Kdor pa bi bil prisiljen za to posebe prositi, naj ne pozabi prošnje kolekovati.

Iz Velenja. (Gg. poslancem!) Odkar tare kmeta, obrtnika in delavca lakota, odkar ni zmožen vkljub svoji varčnosti in pridnosti plačevati več svojih davkov, stanu primerno preživiti svoje rodbine, da mora prodati zadnji rep, svoje zadnje imetje, nazadnje pa za-

pustiti svoj dom, sedaj se tudi pri nas prav mnogi brigajo za politiko, ki se prej niso. Od poslanca svojega zahtevajo tri čednosti in sicer srčnost, značajnost in delavnost. Če je poslanec srčen, ne bode se ustrašil goropadnih napadov, kateri mu pretijo od vseh strani, ampak s pogumom bode zavrnil jih v dostojne meje. Če je poslanec značajan, vedel bode zagovarjati pravice svojih volilcev in besede o bedi in tugi mu bodo tekle gladko iz ust. Da pa mora biti delaven, to zahteva njegov stan in poklic; ker, če je poslanec delaven, dosegel bode pri vladi gotovo nekaj, in če je vladi kaj na tem, da ne pusti poginiti kmečkega in obrtnega stanu, uslišala bode pritožbe delavnega poslanca. Torej stavimo danes do naših poslancev naslednje resolucije: 1. Naj se dela nato, da se ustanovijo kmečki domovi; hipotekarni dolgovi naj se po državi amortizirajo. Kmečko posestvo se ne sme čez četrto ali polovico vrednosti zadolžiti ali od svojih prednikov prevzeti. — 2. Naj se ustanovi neki fond, pri katerem bi mogel kmet dobivati za izboljšanje kmetijstva in za izplačanja svojih dedičev brezobrestna posojila, ali vsaj po nizkih odstotkih, pa ne čez 2%. Takšni dolgovi naj bi se po letnih obrokih amortizirali. — 3. Naj se obdači borza in luksus. — 4. Naj se ustanovijo deželne zavarovalnice, pri katerih bi mogel kmet svoje poljske pridelke, kakor tudi svojo žival, pred nesrečo proti nizki premiji zavarovati. — 5. Naj bi se vpeljali uradni dnevi v Velenju, in v vsakem tako primernem kraju, ob gotovem času, da bi ne bilo treba kmetu cel dan potrositi; ker vendar lažje pride ena oseba, kakor 20 ali 30 zaradi ene. — 6. Spremeni se naj užitinski davek in sicer tako, da bi se moral plačevati davek po alkoholu pri vinu, pri živini pa po teži. Kako pride obrtnik do tega, da mora od 20 *kg* težkega svinjeta plačati ravno toliko, kakor od 200 *kg* težkega, in od 100 *kg* goveda ravno toliko, kakor od 400 *kg* teže? — 7. Naj se poslanci gledé gospodarskih razmer združijo in naj se ne gleda na narodnost ali stan; kajti le če bode kmet in obrtnik gmotno dobro podprt, jela se mu bode razvijati tudi narodnost. — 8. Naj se dela na to, da se ustanovi jugo-slovanski klub. — 9. Naj se dela v dež. zboru na to, da se spremeni lovska postava. Res je, da je lov zabava, pa kdor hoče zabavo imeti, naj jo tudi pošteno plača! Kako pride ubogi kmet do tega, da mora zaradi zabave nekaterih gospodov si pustiti uničiti najlepše sadonosnike? — Več volilcev.

Iz Soštanja. (Nepopisno veseli) so bili naši kmetje, ko jim je došla vest o slavni zmagi č. g. Žičkarja proti Ropasu. Poparjeno, klaverno, kakor ubogi grešniki, pa se je držala stranka Ropas-Woschnagg-ova. Videli so, da ves trud in denar ni mogel premotiti vrlih volilnih mož, ne v Topolšici, ne v okolici Soštanj. Odposlala je naša »nemška Hochburg« dva delavca iz tovarne, naj gresta obdelavat volilnih mož v Topolšico, naj jima povesta, da bosta čeli čas »frei ven držana«, voznja, postelja, jelo in pilo, vse bo zastonj. A vse je bilo bob ob steno. Luka Penšek in Frančišek Kompansta dobro izpoznala, kam pes taco moli, in nista se dala preslepiti. Sla sta in volila našega vrlega Žičkarja. Slava njima! — Ravno tako pohvalno moram omeniti tudi vrlih volilnih mož iz okolice Soštanja, Miha Melanšek-a, Stefana Tajnika in Jurja Medveda, kojim vsa Ropasova pisma, »Luč« in »Delavec«, niso omajala pravega prepričanja. Živeli fantje iz fare! Ti vrli možje naj bodo v spodbujajo našim slovenskim volilcem v Soštanju dan volitve za mesta in trge. Volilni slovenski možje v Soštanju! Slovenski narod apeluje na vas, in pričakuje zanesljivo, da boste v resnem trenutku dne 20. sušca vsi kakor eden mož: c. kr. uradniki, učitelji, duhovščina, tržani in drugi volilni možje, ki je slovenska mati pestovala, ki se živé ob slovenskem kruhu, brez strahu

in malenkostnih ozirov storili svojo sveto dolžnost, kot verni Avstrijci, vneti Slovenci in zavedni katoličani, ter volili dr. Hrašovca, v vsakem oziru uzornega moža, katerega geslo je: »Vse za vero, dom, cesarja«. Kdor ni zvest Avstrijec, kdor ni veren katoličan, on bo volil nekega Pomarja z Dunaja, katerega geslo je: »Vse za nemški šulverein, vse za südmarko, vse za prusko pikelhavbo!«. Tega Pomarja najsrčneja želja je, da bi naša močna Avstrija čim prej noter do Trsta postala pruska posest. Ubogi naši nemčurčki, da nimajo v svoji sredi sposobnega, zmožnega moža, da si morajo iskati poslanca v daljnem Dunaju! Dne 20. sušca hočemo dokazati, da Šoštanj ni pruska naselbina, ampak zaveden slovenski trg, kjer Slovenec župani, kjer v krajnem in okr. šol. svétu Slovenci odločujejo, kjer v okr. zastopu Slovenec načeluje, kjer v sodnji nepristranski Slovenec sodbe sklepa in kjer Slovenec pastiruje. Pokažimo, da smo slobodni, razsodni, zavedni slovenski možje, ne pa komandirani »Woschnagg-ovi sklafi!«

Iz Kozjega. (Volitve volilnih mož) so sijajno iztekle v naši župniji oziroma v njenih treh občinah. V občini Veternik se je udeležilo volitve 55 volilcev, ki so izvolili v petem in četrtem razredu dva vrla kmeta. Istotako si je izbrala občina Zdole dva obče-spoštovana moža, enega za 5. kurijo, dva pa za kmečke občine. Kaj pa občina Kozje? Svet je mislil, da v Kozjem ne bo šlo gladko, ker se so ondi Nemci gospodarji in ker je ravno iz Kozjega doma socijalno demokratični apostol, ki je delil volilne oklice in je v Zagorju mnogo hudega povzročil. Nismo se ga prav nič bali, kajti v naši župniji, kjer stanuje (doma nima več svojega), ni dobil niti enega kalina-kmeta ali tržana na svoje limanice. Niti volit se ni upal. Pa kakor čujemo, se je mož že malo poboljšal. Tudi Nemci nam niso delali nobene preglavice pri volitvi, h kateri je prišlo 78 mož-kmetov in tržanov. Volili so enoglasno dva vzgledno krščanska, pa tudi narodna moža. Pred in med volitvijo je vladal uzoren red, nikdo ni kalil ljubega miru. Le po volitvi je malo zavrelo, ko je neki volilec vprašal g. predstojnika, zakaj le on ni volil in zakaj morajo volilni možje hoditi brezplačno v Brežice volit. Na prvo vprašanje se je g. župan kratko odrezal: Volitev je prosta. Na drugo vprašanje pa je odgovoril: Ako občina hoče povrniti stroške volilnih mož, postave ni nobene, da bi se jim moralo povrniti. Navidezno je obojni odgovor resničen. Vendar mi volilec še enkrat vprašamo g. predstojnika: »Ni-li bilo izmed tega ogromnega števila (78) volilcev nobenega moža, kateremu bi bil zaupal g. predstojnik svoj glas?« S svojim modrim molčanjem je očitno pokazal, da je nasprotnik svojim občanom. Drugi izgovor ali odgovor pa je tudi očitno nasprotstvo proti volilecem. Bili so namreč časi, da so Nemci hodili kot volilni možje v Brežice, a so bili vsikdar pošteno plačani. Še nekaj! Pred nekaj leti so hodili trije nemški odposlanci v Gradec častitat in se poklonit takratnemu namestniku zaradi njegovih velikih (kakšnih?) zaslug za naš okraj. To potovanje je bilo brezpotrebno in vendar so hodili omenjeni trije na občinske stroške! Vsak si je računl 18 gld.! Vsa komedija je stala nekaj nad sto gld., ker so mu poklonili tudi neko častno diplomu! Kmet, to pa je kaj drugega, kaj ne, g. predstojnik? Vaš stolček je bil že itak poprej močno omajan, sedaj pa stoji le še na eni nogi! Podri se pa bo brezdvomno o prihodnji občinski volitvi.

Iz Mute. (Volitev v V. kuriji.) Pri prvotnih volitvah je bilo po naših občinah izvoljenih pet mož, in sicer v trgu: livarski mojster J. Schwarz in livar Franz Nachberger; na Gortini kmet F. Urich p. d. Haberman; in pri Sv. Primožu (ta občina je tudi vseh-skozi zanesljivo narodna, kar je posebna zasluga po-

gumnega obč. predstojnika T. Hölbl-a p. d. Krenčnik): kmeta L. Lauko p. d. Dobnik in Ribič iz Radvanja. Tudi pri nas so se napejali zloglasni rudečkarji, da bi pre-motili volilce. Trosili so med ljudstvo svoje volilne oklice, razširjali so kaj marljivo svoje umazane knjižice, polne lažij, obrekovanj in psov, ki bi naj omajale v volilcih zaupanje do dušnih pastirjev. Iz Maribora so nam celo dvakrat poslali nekega socijalističnega laži-proroka, da bi lovil nevedneže na svoje limanice. Žal, da so se smetertje res nekateri dali vjeti! A naši volilni možje so stali trdno kot skala. Vsi so dne 12. sušca v Marenbergu oddali svoje glasove krščanskemu kandidatu Jos. Kurz-u. Vsa čast in slava takim vrlim in značajnim možem! Tako so torej naši kmetje in delavci pokazali, da jim bije srce za sveto vero in domovino. Hvala Bogu! Jedro našega ljudstva je še vedno krščansko.

Iz vranskega okraja. (Propal kandidat). Nekateri socijalni demokratje iz vranskega okraja so se bojda dogovarjali, da bi volili državnim poslancem nekega imenitnega moža na Vranskem. Bili so mu namenjeni glasovi vseh volilnih mož, katerih je bilo 0. Mi sicer ne vemo, če je tisti mož vedel za-tó ali ne, no pa če je zvedel, je gotovo rekel po svoji stari navadi: »Kogá hudiča« mené hočete voliti? Škoda, da so socijalni demokratje pogoreli s tem svojim kandidatom! Tisti mož je vstvarjen kakor nalašé za demokratičnega državnega poslanca. Že zdaj vse beži pred njim, kjer se prikaže, kaj bi bilo še le potem, ko bi se prikazal v svojem novem dostojanstvu! Pa za nekaj časa se nam tega ni treba bati. Ševeč.

Iz Jareninskega vrha. (Prvotne volitve) tukaj niso vse srečno izpadle za nas. Le v Jarenini so bili v 4. in 5. skupini slovenski volilni možje enoglasno izvoljeni. V Vukovskem dolu sta v 5. skupini dobila precej glasov Posilinemca Baumgartner in Dolejš, v Polički vesi pa je bila ožja volitev med Slovencem Golobom in med nasprotnikom županom Reiningerjem, pri kateri je zmagal Golob; v Kaniži je izvoljen nasprotnik v 4. skupini. Popolnoma smo propali na Pesnici, kjer sta zaničevalca lastnega rodu in jezika, Jager in Gornik, pridno delala za nemštvo. V 5. skupini sta bila izvoljena Gornik in Rošker, v IV. pa le z večino 2 glasov Jager in Gornik. Tista dva posestnika iz Gačnika in Jelenč, ki sta pomagala jim do zmage, si bomo Slovenci že dobro zapomnili. Gg. komisarjem pa priporočamo boljše učenje postav; lani je eden rekel, da mora biti volilni mož 30 let star, letos pa drug, da za volilnega moža ne more biti izvoljen tisti, ki ni navzoč, kar je oboje protipostavno. — Tukaj čutimo potrebo političnih zborovanj, žal, da blizu in daleč ni nobenega političnega društva, ki bi moglo tukajšnje ljudstvo natančneje poučiti o njegovih pol. pravicah. Kmečki položaj je vedno žalostnejši in vendar so mnogi ob volitvah, ko bi si lahko kaj pomagali z izvolitvijo krščanskih volilnih mož, tako nesposobni in zabiti, da rajši doma ostanejo in vse nemškutarstvu prepustijo. Kje je tu verska in narodna zavest?

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Bralno društvo) je imelo meseca svečana redni občni zbor. Po krepkem pozdravu predsednikovem je sledilo poročilo o delovanju in gnotnem stanju društva. Društvena knjižnica je v preteklem letu narastla za 87 knjig in zvezkov. Knjige so darovali: g. Karol Grosman v Novem mestu 52 lepih slovenskih in hrvaških knjig, g. Oton Ploj, notar v Gornji Radgoni, 1 izvod »Materino delo za Boga in dom«, Topolnik iz Slapinjec 2 knjigi, predsednik 4 knjige, 28 jih je kupilo društvo. Denarno podporo so darovali: Slavna gornjeradgonska posojilnica 10 gld., gosp. Karol Grosman 5 gld., g. Anton Kupljen, notar v Črnomlju,

3 gld. in »Dolenjske Novice«, g. Mihael Vamberger, c. kr. profesor v Karlovcu, 2 gld., č. g. Ivan Kunce, župnik zraven letnine in »Slovenca«, 2 gld. od čistega ostanka Terstenjakove slavnosti in č. g. Mojzisek, kaplan, 2 gld. Bog plati! — Knjižnica šteje okoli 470 knjig in zvezkov, društvu je pristopilo 9 udov, med temi sta dve gospodični in tri deklice, kar tu s pohvalo omenjam. V načelnštvo je društvo izvolilo 3 stare in tri nove ude, predsednik Jernej Košar, namestnik č. g. Iv. Kunce, blagajnik Jurij Brumen, tajnik in knjižničar g. Jože Mihelič, nadučitelj, Karol Stramič, posest. iz Dragotinjec, in Jože Korošak iz Čakove kot odbornika. — Med zborovanjem je izvrstno deklamoval organist gosp. Fr. Čirič Gregorčičevo »v Pepelnični noči.« Naš mešani in ženski zbor je pod vodstvom gosp. Fr. Čiriča zapel več lepih pesmij. Iz tega kratkega poročila lahko prijazni bralec posname, da ni društvo volilo spet le starega odbora, ter v pretečenem letu ni spalo, kakor je poročal v 8. števil. »Slov. Gospodarja« neki dopisnik.

Iz Slov. Bistrice. (Slava vrlim učiteljem!) Dne 4. marcija je pri nas zborovalo učiteljsko društvo. Pri tem zborovanju je imenovalo društvo nekaj častnih udov. Stavil pa je tudi neki g. učitelj predlog: Naj se člani društva ne dajo več upisati v družbo Mohorjevo, ker se v neki povesti lanskega koledarja razzaljivo govori o učiteljskem stanu. — Gotovo nam bode potrdil gospod učitelj, ki je stavil dotični predlog, da noben stan nima samih angeljev. Nadalje se v povestih družbe Mohorjeve bičajo napake kmečkega, rokodelskega in drugih stanov. Kaj bi rekli, g. učitelj, ki ste gotovo vneti za blagor naroda, ko bi vsled tega vsi kmeti, rokodelci itd. dali slovo družbi Mohorjevi? To vemo, da bi takega postopanja ne odobraval. G. učitelj, naznanite nam le enega, ki je vsled one povesti začel slabše misliti o učiteljskem stanu, in potegnemo se kakor en mož za vašo čast pri družbi Mohorjevi! Ne izvira-li mrznja do družbe Mohorjeve iz sovraštva do sv. vere, ki ga nahajamo pri socijaldemokratih? Vsa čast pa onim blagim gospodom učiteljem, ki so odločno zavrnila ta čuden predlog in ga pokopali in ljubezen do družbe pokazali s tem, da so se zopet dali vpisati med njene ude!

Iz Vojnika. (Veseli večer) smo imeli pri nas dne 21. februarja. Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Škofjovas in sosesko se je ganila zopet in sicer na pravem prostoru. V trgu, kjer se je pustni čas prirejevalo toliko sijajnih plesov in zabav, da se kmetje niso mogli več udeleževati, tu zborovala je pri starem Vrečarju naša podružnica. Gostov je prišlo obilo; posebno smo se razveselili številnih Konjičanov. Igra »Župan« je ostala tudi letos prava vesela igra, kakor pred štirimi leti. Gledali smo resničnega župana (gospod Šolinc) delati spričali revčku Tomažu (g. Gilčvert), prepirati se zaradi nemškutarije s hčerko (g. Ahtikovo), zetom (g. Ahtik Jos.) in sinom (g. Ahtik Iv.), ki ga nazadnje premagajo, da se odpove županstvu. Predstavljalo se je vse resnično in živo. — »Brinjevec«, nova burka, še le ta mesec spisana, je pedagogične nravi v obliki burke, primerna za vse sloje. Pijančku Mihcu (g. Gilčvert) gospodinja trezna sestra (g. Ahtikova), katero snubi njegov brinjevski bratec Tinče (g. Ahtik) in ona mu obljubi odgovoriti, ako se vzdrži jedno uro brinjevca. Dasiravno žejen, prigovarjan od Mihca, kateremu je žal izgubiti gospodinjino, od pijančka Grege, stražnika in pismo-noše (g. Šolinc), kateri mu priporoča neko bogatašinjino ter nazadnje županovo hčer, vstraja poldrugo uro, ker mu Mihcu uro nazaj poriva in iz mnogobrojnih smesnih, pa naravnih spletek, ter mimo jako ugajajočih popevk, katere je spremljal g. Kvac z bugarijo, se izvije sklep: Tinče in Mihcu se odpovesta pijančevanju. Kdor želi te burke, blagovoli se oglašiti pri ženski podružnici

skofjevaški. — Prizor »Stotnik in njegov sluga« (gospoda Šolinc in Korošec) moral se je ponoviti. — Oder, kateri sta postavila tržana gg. Ahtik in Žgajnar, bil je jako pripraven, posebno ker je prepustil g. Ljudovitu Uratariču svojo sobo za opravilnico. Navduševal nas je potem razmeram jako primeren govor č. g. kaplana Václavika in nam je ostal marsikak nauk. Prosta zabava je bila navdušena in so jo spremljali mnogi nagovori, resni in šaljni gg. Kukoviča, Severja, Václavika, Levstika in domačinov ter Brinarja, kateri je tudi vprašal: »Kje pa je moška podružnica?« Odgovora mu nismo mogli dati, upamo pa, da se kmalu oglasi. Gr... a.

Iz Gornje Radgone. (Naše bralno društvo) je dne 21. februarija imelo svoj IV. občni zbor ob obilni udeležbi društvnikov in gostov. Po nagovoru predsednika poročal je blagajnik o gmotnem stanju društva, ki je bilo o pretečenem letu jako ugodno, ter je v imenu društva vsem podpornikom, zlasti odislemu podpredsedniku, č. g. Franju Moravcu, ki nam je ravno ta dan precejšnjo svoto poslal, srčno zahvalo izrekel. Nato je poročal g. knjižničar o stanju društvene knjižnice ter z radostjo konstatoval, da si je društvo tudi v tem letu zopet mnogo jako podučnih knjig pridobilo in da se knjige marljivo izposojujejo in čitajo. Potem se je vršila volitev novega odbora in sicer so bili izvoljeni: Predsednik: č. g. Andrej Keček, kaplan; podpredsednik: g. Oton Ploj, c. kr. notar; tajnik: g. Henrik Robinsak, not. uradnik; blagajnik: g. Janko Pelcl, posestnik; knjižničar: č. g. Jakob Kosar, kaplan; odborniki: g. Franjo Kavčič, posestnik, namestnika: gg. Martin Roškar in Leopold Zemlič, posestnika. Po zborovanju se je izvrstno igrala gledališka predstava »Oreh«, pri kateri je naša zavedna mladina prvič nastopila na odru, ki nam ga je g. Franc Horvat pripravil. Po gledališki predstavi so še nas domači pevci s svojim izbornim petjem razveseljevali. Da, Gornja Radgona napreduje!

Iz St. Jana pri Spodnjem Dravogradu. (Rogovilij) tudi že pri nas »demokratariji« ali »demokratiji«. Kdo je začel tukaj njihove nauke trositi? Človek, ki ima krvave oči in »plav« nos od žganja, človek, kateri se ljudje izogibljejo in ga iz poštenih hiš mečejo. In drugi apostel nove vere je imel posestvo, okoli 50 tisoč goldinarjev vredno, pa je vse zapravljal. In ta človek bo ljudstvo revščine rešil, ta bo učil kmeta, kako si naj pomaga k boljšemu stanju? Sicer je pa dobro, da sta ravno ta dva začela prihodnje zlate čase prerokovati, ker so ljudje hitro videli, da od takih ni upati boljših časov. Pri volitvi so pokazali močje, da ne marajo za »demokratarske« laži in »flauze«. Eden demokrat je dobil samo štiri glase, in drugi tudi samo štiri, dasi ravno sta prej »Luč« delila in volilce obdelovala. — V sosedni občini Otiški vrh, v katero spada tudi kolodvor Spodnji Dravograd, so kmetje v obilnem številu prišli in dva vrla kmeta volili v peti in ista dva v kmečki skupini; demokrati so dobili, če se ne motim, 13 glasov. Tam najhujše šuntajo tuji kondukterji in od drugod prihajajoči službeniki južne železnice. Ravno pred volitvijo je hotel neki tak prerok iz Beljaka govoriti, pa ni smel; ves pijan se ni dal mira, zato pošlje g. komisar po žandarje v Dravograd; demokrat je slutil, kaj bo, in jo pobriše na vlak, ki je ravno s Koroškega prisopihal. — V Spodnjem Dravogradu so imeli pred kratkim shod, pa se grozno bojijo resnice, ker samo tisti so smeli priti, ki so pismeno povabilo dobili, da le ne bi prišel kak pameten mož, ki bi ljudem resnico povedal. — Tisti, ki se demokratem pridružijo, zanemarjajo delo, bi radi samo na pragu stali ali pa zmirom pri mizi sedeli in od dela drugih živeli; po cele ure in dneve in noči v krčmi vkup glave tičijo, nesramne pogovore imajo, poštene ljudi obrekujejo, da so tako »tumasti«

in nočejo njihovih »čenč« poslušati; vsak krajcar zapijejo, ali brez dela pohajkujejo, omiljujejo »uboge« jude, kolnejo črez ministre in vojake, in tako hočejo svet uboštva rešiti, srečo in zadovoljnost na zemljo prinesiti in delavcem breme olajšati, ko pa vendar ne zinejo ene pametne besede, kako bi bilo komu v resnici pomagati.

Iz ptujskega okraja. (Volitev V. kurije.) Ko pridemo dne 12. sušca na Ptuj kot volilni možje V. skupščine, zagledali smo na vsakem voglu prilepljen opominj, voliti kandidata, o katerem se prej slišali nismo, in to je bil z debelimi črkami »Janez Wisenjok, kmet v Žamenjcih«. Nismo ga še sicer osebno vsi poznali, ali spomnimo se še njegove »globoke modrosti in visoke učenosti«, katero je izjavil pred nekaj leti v svoji knjižuri pod naslovom: »Kmetijski stan itd.« Še le takrat, ko ga je okr. glavar v volilno komisijo pozval, spoznali smo ga vsi osebno. Akoravno sta mu volilca občine Sv. Bolfank z dvema glasoma pripomogla, dobil je vendar samo 23 glasov. O neki priložnosti se je sicer kazala očitna nezaupnost proti enemu volilnemu možu V. skupščine v Majšpergu, med tem ko se je hvalilo, češ, v občini Sv. Bolfank je že vse dobro; izvoljena sta zanesljiva moža, Vuk in Narat. Pregovor pravi: Kogar preveč hvalimo, se navadno prevzame. Sicer pa to nič ni škodovalo, ker je še naš g. Jožef Žičkar dobil 21 krat več glasov, kakor ta Wisenjok, ali omadeževala pred slovenskim svetom se je občina Sv. Bolfank vendar le po teh dveh volilnih možeh. Tebi pa bi bilo svetovati, propadli državni poslanec v Žamenjcih: Ne vtikaj se v reči, za katere nisi zmožen, kajti kmetov s tvojo bistrumnostjo in učenostjo najdemo, če še ne boljših, v vsaki občini! Imamo jih, hvala Bogu, na narodno-krščanskem polju mnogo, kateri so študirali visoke šole, a so dobri krščanski in narodni kmetje, a v take reči se ne vtikajo in se od drugih vtikati ne pusté. Stori prihodnjič tudi ti takó, da ne boš smešil skupnega kmečkega stana. Slišal sem že visokoučene ljudi, kateri so djali: Državnega poslanstva bi si jaz ne upal prevzeti, še imam preplitvo učenost; kako bi potem ti, ker sam trdiš v svoji knjižuri, da nisi v visokih solah hlač trgal? A pardon, nekaj bi ti že storil: Ko bi v drž. zbor prišel, bil bi eden več; in ko bi odšel, bil bi eden manj! Sesterski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se prihodnji teden vrnejo z južnega Francoskega; kajti ministerstvo že izdeluje prestolni govor na novi državni zbor, ki se snide v soboto, dne 27. marcija. — Župan Strobach je rekel na nekem shodu, da mu v kratkem odvzame breme županstva dr. Lueger. — Na Nižjem Avstrijskem so pri državnih volitvah zmagali v kmečkih občinah krščanski socialisti in eden nemški nacionalci.

Česko. V tej kronovini je največ socialdemokratov zmagalo v V. kuriji, namreč 7, ker je tu največ tovarn in se Mladočehi nič ali prav malo brigajo za sv. vero in socialna vprašanja.

Štajarsko. V petek so v V. kuriji zmagali trije katoliški kandidati: Schoiswohl, Jožef Kurz in Slovenec Žičkar. V Gradcu pa je prišlo do ožje volitve in je v ponedeljek zmagal socialdemokrat Resel. Za tega so glasovali tudi nemški liberalci, nacionalci in učitelji.

Koroško. Dozdaj še niso imeli Slovenci svojega slov. zastopnika v državnem zboru. Zato je nepopisno